

Arrest

nr. 271 387 van 19 april 2022
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. BAERT
Visverkopersstraat 13
1000 BRUSSEL

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Egyptische nationaliteit te zijn, op 25 oktober 2021 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 13 oktober 2021 houdende bevel tot teruggedrijving.

Gezien titel *Ibis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 29 oktober 2021 met refertenummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 januari 2022 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 2 februari 2022.

Gelet op de beschikking van 16 februari 2022, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 maart 2022.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. BAERT, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. MISSEGHERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de ontvankelijkheid

Er dient op te worden gewezen dat overeenkomstig artikel 39/73, §2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) aan de partijen bij beschikking de grond werd

meegedeeld waarop de kamervoorzitter zich steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden.

Bij beschikking van 17 januari 2020 besliste de Raad als volgt:

"De verzoekende partij werd bij aangetekend schrijven door de Raad de vraag gesteld of zij een syntheseseminarie wenst neer te leggen. Er dient te worden vastgesteld dat de verzoekende partij binnen de in artikel 39/81, vierde lid van Vreemdelingenwet voorziene termijn van 8 dagen, de griffie niet in kennis heeft gesteld of zij al dan niet een syntheseseminarie wenst neer te leggen. In zijn arrest met nummer 110/2014 van 17 juli 2014 oordeelde het Grondwettelijk Hof dat voormelde termijn van 8 dagen - waarbinnen de griffie in kennis dient te worden gesteld of een syntheseseminarie zal worden ingediend - "geen afbreuk [doet] aan het daadwerkelijke karakter van dat annulatieberoep dat door een vreemdeling bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is ingesteld". De vreemdeling is er immers "niet (...) toe gehouden zijn syntheseseminarie binnen de termijn van acht dagen op te stellen. Binnen die termijn dient hij, op basis van de inzage in dat dossier en op basis van het onderzoek van de eventuele nota met opmerkingen waarvan hij vóór die inzage een afschrift heeft gekregen, enkel te beslissen of er aanleiding bestaat te repliceren op de tegenpartij. Zoals in B.8.2.4 in herinnering is gebracht, beschikt de auteur van het annulatieberoep, voor het opmaken en het versturen van die repliek in de vorm van een syntheseseminarie, over zeven extra dagen." (GwH 17 juli 2014, nr. 110/2014).

Met toepassing van hetzelfde wetsartikel moet de Raad onverwijld uitspraak doen "waarbij het ontbreken van het vereiste belang wordt vastgesteld"."

Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar het niet eens te zijn met de in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, §3 van de Vreemdelingenwet immers geacht in te stemmen met deze grond wanneer zij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. RvS 26 juni 2013, nr. 224 092; Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl. St. Kamer*, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25) en dit verzoek zodoende niet mag worden beschouwd als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, §2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

De kamervoorzitter nodigt ter terechtzitting uit om te reageren op de beschikking, voorwerp van de vraag tot horen.

De advocaat van de verzoekende partij merkt op dat de kennisgeving van de griffie om al dan niet een syntheseseminarie in te dienen niet werd ontvangen en dat geen melding werd gelaten door de postdiensten. Hij stelt geen klacht te hebben ingediend omdat dit toch geen effect heeft en Bpost zelfs niet de moeite neemt om te antwoorden op zulke klachten. De advocaat van de verzoekende partij wenst overmacht in te roepen. De kamervoorzitter merkt op dat afhankelijk van de melding op de enveloppe overmacht al dan niet zal worden aanvaard. De advocaat van de verzoekende partij merkt op dat de melding "niet afgehaald" is af te lezen op de enveloppe. De verwerende partij merkt op dat aangezien de melding "niet afgehaald" op de enveloppe werd aangebracht het moeilijker is om overmacht in te roepen.

Uit de stukken van het rechtsplegingsdossier blijkt dat het aangetekend schrijven dat door de Raad aan de advocaat van de verzoekende partij werd verstuurd op 22 december 2021 aan de Raad werd teruggestuurd. De enveloppe van dit aangetekend schrijven vermeldt "niet afgehaald". Uit navraag bij Bpost (zie stuk uit het rechtsplegingsdossier) blijkt dat de aangetekende zending op 6 december 2021 zonder succes werd aangeboden en dat er een bericht werd nagelaten in de brievenbus. De zending werd echter niet afgehaald door de bestemming. Uit niets blijkt dat de zending niet naar het correcte adres werd verstuurd. De advocaat van de verzoekende partij maakt het tegendeel niet aannemelijk. Bovendien geeft de advocaat van de verzoekende partij ter terechtzitting toe dat hij zelfs geen klacht heeft ingediend bij Bpost. De advocaat van de verzoekende partij maakt geen overmacht aannemelijk. Hij maakt evenmin aannemelijk dat de beschikking onterecht werd genomen.

Uit voorgaande elementen blijkt immers dat de brief van de griffie van de Raad wel degelijk naar het juiste adres werd verstuurd en niet werd afgehaald door de advocaat van de verzoekende partij. De advocaat van de verzoekende partij maakt niet aannemelijk dat de postdiensten geen bericht achterlieten. Met zijn loutere bewering dat hij de brief niet effectief ontvangen zou hebben maakt de advocaat van de verzoekende partij geen situatie van overmacht aannemelijk. Uit al deze elementen blijkt dan ook dat de advocaat van de verzoekende partij niet aannemelijk maakt dat in de beschikking onterecht wordt gesteld *“dat de verzoekende partij binnen de in artikel 39/81, vierde lid van Vreemdelingenwet voorziene termijn van 8 dagen, de griffie niet in kennis heeft gesteld of zij al dan niet een syntheseseminarie wenst neer te leggen”*.

In de mate waarin de advocaat van de verzoekende partij heeft gevraagd om te worden gehoord en aldus kenbaar heeft gemaakt dat hij het niet eens is met de in de beschikking opgenomen grond, maar ter terechtzitting niet aannemelijk maakt dat de brief van de Raad niet aan hem werd aangeboden zoals uit de stukken van het rechtsplegingsdossier blijkt, laat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen gelden dat de advocaat van de verzoekende partij op die manier niet aannemelijk maakt dat de beschikking onterecht werd genomen.

Het beroep tot nietigverklaring is daarom onontvankelijk.

2. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien april tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. J. CAMU,

kamervoorzitter,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

J. CAMU